

ANIȘOARA SION,
LUCIA MARINESCU

RAPORT ASUPRA CERCETĂRILOR ARHEOLOGICE DIN THERMELE DE LA MICIA [VEȚEL, JUDEȚUL HUNEDOARA] [Campania 1978]

În anul 1978 au continuat lucrările de consolidare a termelor de la Micia și au fost degajate o serie de încăperi care fuseseră cercetate în anul 1968 de un colectiv al Muzeului județean Deva și al Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, condus de dr. docent Oct. Floca. Lucrările de consolidare ne-au prilejuit o seamă de observații, pe care le comunicăm succint în cele ce urmează.

Astfel, s-a constatat că la Micia avem de a face cu un complex „thermal” în adevăratul înțeles al cuvântului, complex compus din trei edificii distincte, cu partiuri cuprinzând compartimentări diferite, dar având fiecare toate încăperile necesare fluxului complet de baie, specific pentru romani.

Edificiul, degajat în anul trecut, orientat cu axul lung pe direcția est-vest, are încăperile neîncălzite situate spre nord, iar cele prevăzute cu hypocaustum spre sud. El se compune dintr-un mare frigidarium, un apodyterium, 4 camere încălzite, o latrină și trei camere-anexă. Pe latura de est s-au descoperit 6 lespezi de calcar înșiruite și amplasate la distanțe egale între ele (2,20 m) reprezentând fundații de coloane ale unui portic ce flanca latura estică și care continua parțial și pe laturile de nord și sud.

S-a stabilit, de asemenea, că acest edificiu a avut trei faze de construcție relativ ușor de sesizat datorită suprapunerilor de ziduri la care s-au folosit mortare diferite din punctul de vedere al compoziției, alipirii unor ziduri noi la altele existente, având cotele fundațiilor la nivele diferite, ca și datorită succesiunilor de pavimente care s-au surprins în câteva locuri. Pe lângă aceste faze constructive s-au observat și diverse reparații ale clădirii.

Planimetria primei faze a edificiului diferă net de aceea a fazei următoare, care se prezintă ca o refacere din temelii a construcției, aproape pe același loc și având pavimentul subsolului la o cotă aproximativ identică cu aceea a pavimentului de peste suspensurile primei faze (1,48 față de 1,58 m).

Ultima fază de construcție constă în extinderea planului celei de a doua, adăugarea a două abside și deschiderea unor noi *praefurnia*, ca și refacerea bazinelor din frigidarium.

Cea mai veche monedă găsită în condiții stratigrafice sigure (într-o secțiune de verificare din exteriorul porticului de 38×2 m) a apărut la —0,97 m sub primul nivel de dărâmături. Este un dupondius de la Hadrian (RIC, 557) emis la Roma în anul 118. Cele mai noi monede dar care nu au fost încă precis determinate datează de la Filip Arabul.